

Ditën e gjykimit e mohojnë vetëm ata që kanë kaluar çdo kufi në punë të liga, e ngase ato vepra të tyre të këqija i kanë ndryshuar, kanë kapluar dhe nxirë zemrat e tyre, andaj ata nuk do të lejohen ta shohin Zotin e madhëruar, si lejohen të mirët.

“Rane, rejn” - do të thotë mbuluar, kapluar, nxirë. Çdo vepër e keqë shënohet pikë e zezë në zemrën e njeriut, nëse ai pendohet, ajo hiqet, e nëse vazhdon edhe me të tjera, ato ia mbulojnë zemrën në tërsësi dhe atëherë nuk mund t’i pranojë këshillat e mira.

SURETU EL INSHIKAK

KAPTINA 84

E zbritur në Meke, pas sures El Infitar, ajete: 25

Në fillim të kësaj kaptine përshkruhen ndryshimet që do të bëhen në këtë ekzistencë me rastin e kijamitetit, mandej bëhet fjalë per përpjekjet dhe mundimet e njeriut për t’ia siguruar vetes jetesën, për të mirat ose për të këqijat, që do t’i fitojë gjatë asaj përpjekjeje.

Në fund u bëhet një kërcënëm idhujtarëve, të cilët kanë për ta përjetuar trishtimin e ditës së kijamitetit dhe hyrjen në zjarr për shkak se nuk u besojnë argumenteve të Zotit.

*Quhet: “**Suretu Inshikak**” - kaptina e çarjes, ose e bindjes ngase në fillim përmendet përulja e qellit ndaj urdhërit të Zotit.*

35. Duke qëndruar të mbështetur (besimtarët) në kollukë e duke shikuar.

36. A thua a u shpërbylen jobesimtarët për atë që punuan? (Po)*

SURETU EL INSHIKAK

*Me emrin e Allahut, Mëshiruesit,
Mëshirëberësít!*

1. Kur të pëlcet qilli.

2. T'i bindet urdhërit të Zotit të vet, ashtu si takoi.

3. Dhe kur toka të shtrihet në gjerësinë e saj.

4. E të nxjerr çka ka brenda e të çlrohet,

5. Dhe t'i bindet Zotit të saj, ashtu i takoi.

6. O ti njeri, vërtet ti përpinqesh me një përpjekje të madhe që çon te Zoti yt, e atë (përpjekje) do ta gjesh.

7. E përsa i përket atij që libri i vet i jepet nga e djaththa,

8. Ai do të llogaritet me një llogari të lehta,

9. Do të kthehet te familja e vet i gëzuar.

10. E përsa i përket atij që libri i vet i jepet pas shpinës,

11. Ai do t'i ndjellë vetës shkatërrim,

12. Dhe do të hyjë në zjarr të ndezur fort,

13. Ai ka qenë i gëzuar në familjen e vet,

14. Dhe ka menduar se nuk ka pér t'u kthyer.

15. Po, se, vërtet Zoti i tij gjithnjë e ka parë atë.

16. Beto hem në kuqërrimin e horizontit pas perëndimit,

17. Dhe në natën dhe çka ajo tubon,

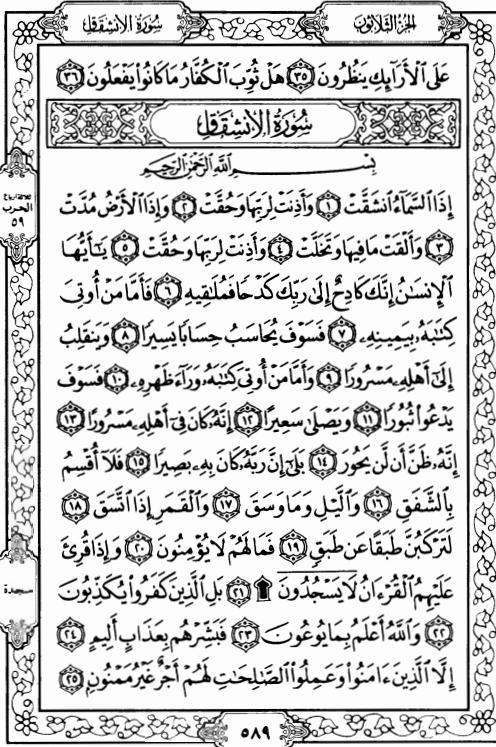
18. Dhe në hënën kur ajo është e plotë.

19. Ju patjetër do të përjetoni gjendje pas gjendjeje.

20. E, çka kanë ata që nuk besojnë?

* “Il-líjjunu” - vendi më i lartë ku janë të ruajtura shénimet e veprave të njerëzve të mirë, veprat që gjinden në mbikëqyrjen e engjëve më të lartë. Ata janë në xhennet dhe nga vetë ftyra e tyre mund të vërehet se ata janë të shpërblyer më së miri, u jepet të pijnë verë në gota të mylluara dhe kur të pihet ajo i vjen era misk sepse është pérzier me një ujë që është më i miri që buron nga kroi, prej të cilët pijnë njerëzit më të afërt të Zotit.

Idhujtarët i përqeshnë myslimanët me ironi dhe i ndjenin veten të kënaqur pse bënë ashtu, bile u thoshin myslimanëve se janë njerëz të humbur, pse janë dhënë pas jetës tjetër, duke i lënë kënaqësitet e epshit në këtë botë. Idhujtarët do të duhej ta dinin se nuk mund t'i vlerësojnë veprat e myslimanëve, sepse ato i vlerëson Zoti. E kur besimtarët vendosen në xhennet, prej nga mund të shikojnë idhujtarët në vuajtje e zjarr, me ç'rast ua kthejnë atë tallje që ata e bënë në dynja dhe bëjnë pyetje në shenjë vërtetimi: a e gjeten idhujtarët atë që e merituan? Përgjegjja ishte: =

21. Dhe kur u lexohet atyre Kur'ani, nuk përulem (nuk bien në sexhde)?

22. Përkundrazi, ata që nuk besuan edhe përgjengjeshtrojnë?

23. E Allahu e di më së miri se çka mbajnë fshehtë ata!

24. Lajmëroji, pra me një dënim të dhëmbshëm.

25. Me përjashtim të atyre që besuan e bënë vepra të mira, të cilët kanë shpërblim të vazhdueshëm!**

= se po, pérderisa janë futur në xhehenem.

Falënderoj Allahun e madhëruar!

** Në pesë ajetet e para pëershkrurat se si trupat e mëdhenj të ekzistencës i pérulen dhe i binden urdhërit të Zotit në vijilje të kijametit. Qielli çahet, toka duket më e gjërë, ngase kodrat nuk ekzistojnë më. Toka i hedh jashtë të vdekurit dhe lirohet.

Njeriu pér çdo moment përpinqet që më veprat e tij, qofshin të mira o të këqija, t'i afrohet vdekjes, t'i afrohet momentit kur veprat e veta do t'i gjejë para Zotit.

Ai që është ruajtur e ka bërë vepra të mira, atij shënimet i vijnë nga ana e djathët, e cila është shenjë se atij i paraqitet llogaria pa hyrë në detaje, pse të mirat i shpërblehen e të këqijat i shlyhen; ai pra, i gjëzuar kthehet në mesin e të vëtëve.

Ai që ka bërë të këqija, shënimet i vijnë pas dhei e mallkon veten, sepse ai do të jetë në zjarr. Ai sa ishte në dynja asnjëherë nuk u kujtua se ç'është duke vepruar dhe mendoi se nuk do të dalë para Zotit.

Këtu Kur'anî sérish u kthehet disa dukurive të kësaj bote në të cilat Zoti betohet se do të përjetoni vështirësi pas vështirësive, duke filluar prej vdekjes e deri në fund në xhennet ose në xhehenem. Idhujtarët as nuk besuan, as nuk iu përlën Zotit kur u lexohej Kur'anî, por bile edhe nuk e besuan si shpallje të Zotit, e mendonin se Zoti nuk e di çka mbajnë ata në zemra. Shpérblimet njerëzve të mirë kurrë nuk u ndërprehen.

Falënderuar qoftë Allahu i madhëruar!

SURETU EL BURUXHË KAPTINA 85

E zbritur në Meke, pas sures Esh Shemsu, ajete: 22

Kjo sure e shpallur në Meke, përbledh çështje rrëth besimit. Në fillim, pas betimit në qiellin me yje, në ditën e kijametit, në pejgamberë e njerëz, u bëhet një vështrim viktimate që ranë pér hir të besimit.

Kriminelëve u tèrhiqet vërejtja me dënim nga Zoti i madhëruar, ashtu si e dënoi edhe popullin e faraonit dhe të Themudit.

Quhet: "Suretul Buruxhi" - kaptina e galaktikës, ngase në fillim përmendet qielli nëpër të cilin udhëtojnë yjet.